

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE DI.

ANULU L.

ANUNȚIURILE:

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Oseria garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranțozite nu se primează. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 22.

Joi, 29 Ianuarie (10 Februarie.)

1887.

Brașov, 28 Ianuarie 1887.

De cumva articolul alarmator ai foilor bismarkiane n'au fost numai o stratagemă electorală—cum susțin unii încă și astăzi; de cumva principele Bismarck a mai avut și intențiunea de a jidări pe Francezi, seducându-i a face vr'unu pasu pripitu: atunci planul ascuns al cancelarului german n'a avut nici unu succesu de rëndul acesta.

Nu numai guvernul republicei, ci întreaga presă franceză a observat față cu învinuirile provocatoare germane o purtare înțeleaptă și liniștită, ca niciodată mai înainte. Acesta purtare a luat multu din tăria scirilor alarmatoare răspândite de către presa germană subvenționată și cu dreptu cuvântu declară ați diarul parisienu „Temps”, că pentru conturbarea păcii europene n'ar mai fi responsabilă Franța ci acea națiune, care ar ataca'o.

Faptu este, că faimele de războiu alarmatoare n'au isvoritu din Franța și că până acum toți Francezii fără deosebire au evitat cu multă cumpătare și precauțiune ori și ce s'ar fi pututu tălmăci ca o provocare séu vătămare a sēmțului naționalu germanu. Dér această moderațiune franceză se pare că are de astădată efectul contrar în Germania. În locu se liniștescă ea produce acolo și mai mare neodihnă.

Nu este prin urmare nimic surprindător, decât în asemeni împrejurări s'a lățitu în Europa credința, că prințul Bismarck plănuesce unu atac în contra Francei. Ambasadorul rnsescu dela Berlinu se fi adresat în privința această o întrebare contelui Herbert Bismarck și se fi primitu răspunsul, că Germania nu se gândesce nicidecum de a ataca Franța.

Tot în sensul acesta și-a datu părerea unu membru alu cabinetului englesu într'o convorbire cu raportorul „Correspondenței politice” adaugându, că unu nou războiu ar fi în totu casul o mare nenorocire pentru Germania și că nulă doresce nici împăratul, nici guvernul séu, nici poporul germanu. În ceea ce privește Franța bărbatul de stat englesu admite, că acolo esistă o scolară, care nutresce meru idea revanșei, dér ocaziunea pentru executarea ei i se pôte oferi Francei numai în casul unui războiu europen, decât va afla unu aliatu.

Acestu casu, adăuse diplomatul englesu, se pôte întâmpla, decât cestiunea bulgară ar da nascere unui războiu, deoarece Germania n'ar puté se rămână multă vreme pasivă și, îndată ce s'ar angagia, Franța nu s'ar puté reține de a nu o ataca. Astfelu ar puté izbucni unu războiu europen care pentru interesele englese ar fi foarte nefavorabilu. De aceea, asigură Englesul, lordul Salisbury face acum totu posibilul spre a ușura soluțiunea pacinică a cestiunci bulgare, chiar cu prețulu unor concesiuni făcute Rusiei și a jertfirei unor puncte de vedere englese.

Se pare însă că nu vrea să ajute nici una, nici alta. Cu toate asigurările germane și cu totu spiritul de conciliare alu lordului Salisbury lucrurile mergu din ce în ce mai rău și șansele războiului cresc pe di ce merge.

Pre când mareșalul Moltke descrie situațiunea în culorile cele mai amenințătoare, în Parisu se ia una din măsurile de precauțiune, care de sigur nu va contribui a potoli faimele de războiu și a desminți părerea exprimată de bătrânul mareșal.

Scirea, că camera franceză a votat 116 milioane pentru armată și marină va fi iarăși numai oleiu turnat pe focu. La acesta se mai adăuge și faptul demisionării cabinetului italianu, care numai favorabilă nu pôte fi păcii, precum și scirile rele, ce sosescu din Petersburgu, unde puternicii țilei sunt hotărâți să nu cedeze nimic din pretensiunile lor față cu Bulgarii.

Combiatiunile cele mai varie se poté ceti acum pe fă-care di în țiarele europene și am merge, credem, prea departe când le-amu înșira aici. Ajunge, că din toate rezultă adevărul cuvintelor exprimate de mareșalul Moltke. Politica de feru și de sânge a principelui Bismarck a datu nascere unei mișcări și unei fierberii în Europa, care Dumnezeu scie cum și când se va potoli.

Scene furtunoase în camera din Viena.

În ședința dela 4 Februarie n. a camerei deputilor din Viena s'au întâmplat scene de totu furtunoase.

Fiindu vorba despre camerele de lucrători, deputul antisemitu Türk (în o vorbire aspră contra deputului Plener, imputându-i lui și partidei liberale, că au adus la ruină toate rasele poporului, promovându sporirea jidovismului. (Deputatul Pattai strigă: Wrabetz ride! Wrabetz eugetă ca unu jidovu, de aceea ride!) Türk continuă dicându, că Plener a soțu de principii alu lui Bamberger și Richter (din Reichstagul germanu), cari aruncă în modu insultătoru buturugi în calea celui mai mare bărbatu de stat germanu. Plener nu recunoșce nici marea politică socială a lui Bismarck și de aceea partida Manchester trebuie să se numescă trădătoare de patriă, decât se mai numescu ei și Germani.

Deput. Wrabetz, membru alu clubului germanu-austriacu, vorbesce contra lui Türk și antisemitilor. Vorbirile lui Türk îi amintescu oratorului teatrul de păpuși din Prater, în care la sfârșitu totdeuna e ucisu jidovul. Unu bărbatu, care o sută de ani după edictul de toleranță alu împăratului Iosif și-a scrisu pe stindardul séu intoleranța și care vrea să creeze legi escepționale pentru singuraticile confesiuni, și-a însușitu dreptul a impuța cuiva lipsă de liberalismu.

După vorbirea lui Wrabetz se închise ședința. După câteva minute Wrabetz conversa în culoarul camerei cu unu diaristu, către care făcu observarea, că strigătul de intrerupere alu lui Pattai a fostu o mojicie. În acestu momentu trecea p'acolea Dr. Pattai, căruia se opri, fixă pe Wrabetz și-lu întrebă: „De mine ai vorbitu?” Wrabetz răspuse: „Da! Am taxat strigătul d tale de mojicie.” Pattai îi replică: „Ești unu om atatu de mojicu și de nimic, încatu m'as murdari, decât as vrea să am de-a face cu d-ta.” Cu aceste plecă. Wrabetz, palid ca mărtea, strigă după el: „Pentru asta mi vei da socotela!” De față erau și deputatii Menger și Svoboda, la cari Wrabetz s'a provocat ca la nise martori.

Antisemitul Fiegl se apropiă și el și i oferi în ironiă și mărturia sa. Deputatul naționalu germanu Krauss dișe către Fiegl: „Rușine se ve fi ca Germani, să ve hărțuți astfelu înaintea Cehilor și Polonilor!” Fiegl trase o injurătură lui Kraus și scena se termină. Se dișe ca Wrabetz nu va provoca pe Pattai la duelu, ci va intenta procesu pentru vătămăre de onore.

Planul de învățământ în școlile medii și modifiatiunile făcute în el.

Cu vr'o două săptămâni mai înainte aduserăm în colonele diarului nostru scirea, că o anchetă ținută sub președința ministrului de instrucțiune a făcutu de obiectu alu desbaterilor sale planul de învățământu gimnasialu și instrucțiunile referitoare la acesta. Ca continuare a acestei anchete s'au ținutu de nou desbateri la 21 ale lunei trecute în ministeriul cultelor, și anume în afacerea instrucțiunii geografiei în gimnasii.

Ministrul Trefort, în alu căruia capu se clocesc totu atâtea planuri, câte zile are unu anu convinsu, deja după 4 ani, despre defectuositatea grandiosului séu planu (?) de învățământu și că o modifiere mai mare în acestu planu și în instrucțiunile lui ar fi împreună cu multe greutăți și ar puté periclita chiar consolidarea metodei de învățământu, a luat acum definitivă decisiunea să lase planul de învățământu pentru gimnasii precum și instrucțiunile în forma lor actuală, și să introducă numai și numai în învățământul geografiei și

în instrucțiunea respectivă modifiatiuni eventuale urgente cu privire la trebuința practică Dér și acestea se aibă de scopu numai a înlesni o împărțire mai acomodată a materialului de învățământu pentru clasa I și a II-a și o înșirare a penselor de clasă, care se se apropie mai tare de trebuința practică. (Ca în planul de învățământu alu școlilor reale).

Metoda de până acum a învățământului geografic a datu materialului de învățământu din istoria naturală prea mare însemnătate. Ce e dreptu este de doritu, ca cele mai însemnate animale, plante și minerale, cari caracterisază o anumită regiune deosebită, să fiă trase și în viitoru în serviciul învățământului geografiei, pentru ai da mai mare viață învățământului. Acesta însă se se facă cu măsură și cu scopu bine precisat și în față trebuințelor reale ale vieții practice se se îndrepteze atențiunea cu deosebire asupra tractării topografiei (orașelor etc.) și a împărțirii politice. Numărul orelor rămâne pretutindenea neschimbatu.

Propunerea făcută cu ocaziunea conferenței întâia ca istoria literaturii unguresce să fiă pe viitoru împărțită pe doi ani, s'a decisu a se lua mai târziu în considerațiune. În chipul acesta este cu puțință ca instrucțiunile modificate în sensul legii școlilor medii să se publice câtu mai curându și să se dispună lucrarea planurilor locale de învățământu în timpul celu mai scurtu, cari planuri apoi voru da ocaziune singuraticelor corpuri didactice, să corăspundă trebuințelor speciale ale institutului în cadrul planului normalu de învățământu.

Precum sa amintitu, în pomenita anchetă sa pusă și întrebarea participării profesorilor la didactru (taxa de scolară), precum se întâmplă acesta și în timpul de față în unele institute profesionale. Ministrul va lucra, ca această sistemă și la cele puține institute, unde este ea în vigore, să se casseze în interesul propriu alu școlilor medii.

Ministrul a mai cerutu pe basa acestor consultări votul consiliului generalu alu instrucțiunii, întru câtu ar fi cu cale să se caseze distingerea îndatinată până acum între obiectu principalu și secundaru la calificarea profesorilor de școle medii. Mai departe au fostu întrebate comisiunile instalate pentru esaminarea profesorilor, că ore n'ar fi de doritu, ca să se stergă știința comparativă a limbei maghiare din rëndul obiectelor de esamen și să se pretindă adevărata gramatică maghiară, a cărei cunoscință de altfel și până acum s'a pretinsu, pe o basă mai largă și în sensu mai largu la esamene. În fine s'a cerutu părerea acelorași comisiuni și relativu la întrebarea, decât n'ar fi consultu, ca la esamenul de profesură din istoriă să se ceră și cunoscințe geografice temeinice, deoarece profesorului de istoriă îi este impus, ca cunoscințele geografice ale scolarilor câștigate în clasele cele dintăiu să le improspeteze în cnrsurile mai înalte.

Consiliul generalu de instrucțiune a desbătutu într'o ședință mai zilele trecute asupra instrucțiunii limbei latine în școlile reale, care este să se efectuească deja în anul școlasticu viitoru în înțelesul budgetului. Basa desbaterii, la care au luat parte și secretarul de stat Albert Berzeviczy, consiliarul de secțiune Iosif Klamarik și directorul școlei reale superioare Iosif Meyer, a formatu unu proiectu lucratu de o comisiune (Anton Bartel, Gustav Heinrich, O. Homann și M. Karman). Dispozițiunile cele mai esențiale ale acestui proiectu se poté resuma în următoarele:

Consiliul de instrucțiune procede din vederea, ca instrucțiunea limbei latine în școla reală să dea elevilor basă la cultura humanistică și să-i pună totdeodată în pozițiune, să facă esamenul de maturitate în limba latină și să potă intra într'o facultate de universitate. Purcedându din această presupunere măsura cunoscințelor, cari trebuie să se câștigate prin această instrucțiune nu trebuie să fiă prea mică, ér pe de altă parte orice împovărare a tinerimei să se eviteze. Fiindcă numai o instrucțiune specială pôte promite succesu, pentru aceea ea trebuie să fiă predată de unu profesor diplomatu în filologia clasică, și fiindcă sub această instrucțiune nu este permis, ca obiectele ordinare ale școlei

reale se suferă, numai scolari cu *clasă bună* se fiă a liniși la studiul limbii latine. Instrucțiunea se estinde asupra celor patru școli reale superioare, în clasa a cincea, a șasea și a șaptea cu câte trei ore pe săptămână, în clasa a opta cu câte două ore pe săptămână, la olaltă cu unsprezece ore pe săptămână.

Scopul instrucțiunii s'a precizat astfel, ca elevul la sfârșitul cursului al 4-lea se posedă: 1) cunoștințe gramaticale fundamentale, 2) cetire în clasicii introduse în planul de învățământ (Cicero, Salust, Tacit, Virgil și Horațiu, mai ales în prosaicii numiți), și 3) se dobândească o orientare generală în anticități romane și în literatura latină. — Planul de învățământ va trebui firesc să suferă anumite modificări după referințele locale la singuraticile școli reale.

Elaboratul consiliului de instrucție se va propune în ședința plenară, ce se va ține în Februarie a. c., și atunci va fi așternut spre sancționarea guvernului. În același timp se mai poate aminti că la consiliul de instrucție a sosit ună rescriptă ală ministrului de instrucție, prin care consiliul de instrucție este provocat, să supună la o cerere specială întrebarea: *Deci deosebirea usitată în timpul de față între obiecte principale și secundare la examenul de profesură este de a se ține sau eventual de a se modifica?*

Tendența rescriptului este îndreptată în contra praxeii de până acuma (deși nu generală), după care în urma rezultatelor îndestulătoare din specialitatea principală pretensiunile din specialitatea secundară au fost în unele locuri prea mici.

Față cu multele planuri, ce le urzesce activitatea neastâmpărată a ministrului Trefort, nu putem să nu ne gândim la vorba Românului: Cine începe multe puțină ispravă face.

SCRILE ȚILEI.

Sub titlul „Datorința unghurească,“ „Kolozvâr“ arată într'un articol de fond cum sunt datorii Ungurii să procedă în fața criticii situației în care se află astăzi Europa. De ună atacă ofensivă ală Rusiei contra monarhiei noastre și ceia unghurească, că astăzi avem a ne teme mai puțin ca altădată. Mai încurcate i se par relațiile dintre Franța și Germania, mai vârtos după ce o foie semioficială din Berlin s'a exprimat deja pe față, că pericolul unui războiu cu Franța e aproape, er acest războiu foia din Clușiu se teme că ar putea aduce în încurcatură și monarhia noastră. Din aceste considerații, deși „Kolozvâr“ speră încă în susținerea păcii, totuși declară, că mai înainte de toate datorința Ungurilor este să nu mărescă faimele despre eventualitatea unui războiu, ci mai virtos să se silască a-le modera, pentru că la cazul contrar ar îngreuna tendințele guvernului întru deslegarea pe cale pacifică, a neînțelegerilor din afară. Pressei și politicilor unghuresci le dă sfatul, ca atât în publicațiile, cât și în amenințările lor să se eserceze o influență moderată asupra opiniei publice. „Este mai departe o datorință, ca cel puțin în fața pericolului din afară, ce pe toți ne amenință de o potrivă, să se înblândească relațiile dintre naționalitățile conlocuitoare din țară. Trebuie să încunjurăm — continuă „Kolozvâr.“ — ceterle superflue, desbinările consumătoare de puteri, când e vorba de a sări în unire cu toate puterile pentru apărarea patriei, care este patria noastră a tuturor. O altă datorință pentru Maghiari o află în fine „Kolozvâr“ în năsuința de a propaga unirea și bună-înțelegerea între miliții și cetățeni.

Va să dăca numai cât timp amenință pericolul să fiă cruțate naționalitățile? Luăm actul.

Societatea „Crucea Roșie“ din Pesta a adresat un apel către familiile avute și corporațiile din capitală și din provincie, să sprijinescă numita societate în lucrarea sa și să ia asupra-le îndatorirea d'a îngriji soldații reconvașcenți în casul de războiu. Societatea însăși va înființa și în casul de nevoie va susține spitale de rezervă pentru 2000 răniți și bolnavi, spitale de câmp pentru 200 omeni și stațiuni de înțrămare pentru 3000 soldați. Tote acestea însă nu ajung și societatea găsese necesară îngrijirea reconvașcenților. Deja fadăpostirea a câtorva mii e asigurată, der precum arată experiența, nu se acoperă cu acesta trebuințele, de aceea s'a adresat apelul cu rugarea d'a se aduce cât mai curând la cunoștința presidiului hotărârea familiilor și corporațiilor lor.

Starea învățământului popular în comitatul Albei de jos o găsese „Kolozvâr“ ca foarte încurajătoare pentru „Kulturregylet“-istii, mai ales fiindcă în acest comitat — în care este așa de espus elementul unghuresc — ori ce cifră neînsemnată merită — după părerea lui — mare importanță când este vorba de conservarea și propagarea limbii unghuresci. Ceea ce-l face pe „Kolozvâr“ să se bucure așa de mult este raportul inspectorului de școli Gáspár János, după care deși

din copiii obligați la școală au cercetat școala în anul trecut numai 59.3%, der față cu anul de mai înainte se arată o creștere cu privire la copiii de Unguri, er Românii se află în decrescere. Au existat în comitatul Albei de jos în decursul anului 260 școli populare elementare — 5 s'au înființat și 6 s'au desființat. Au funcționat cu totul 307 învățători din cari 180 au știut limba unghurească foarte bine, 27 bine, mai puțin unghuresc au știut 53, er 47 n'au știut de felu unghuresc. Cifra acestor din urmă dăce „Kolozvâr“ că este o cifră înspăimântătoare de mare. Înținerea institutelor de învățământ din comitat au costat cu totul 113.921 fl. — Încurajarea dela început a lui „Kolozvâr“ se transformă într'o cumplită spaimă. Nu i-a succedat de astă-dată să amăgască pe nimenea cu pretinsul progres ală maghiarismului. Aspră lecțiune!

Ministrul Trefort a adresat rectoratului politehnicului încunoscințarea, că ministrul de războiu comună a o donat, ca să se primască toți voluntarii căți vor intra pe propria lor cheltuială în serviciul activ ală regimentelor de tren pe anul 1887/8.

Colera face erăși progrese în Esseg, unde se înființează ună spital pentru bolnavii de coleră.

Cu privire la instruirea practică a tinerilor tehnici, ministrul de comunicație Baross a dispus, ca elevii politehnicului, cari au susținut deja cu succesă antetutul riguros, în timpul vacanțelor să potă primi ocupație, pentru esercițiu, la căile ferate și în fabricele statului. Studenții, cu dare de mână, nu vor primi remunerare, er pentru cei lipsiți și capabili se vor sistema la oficiile construcțiilor statului și ale inginerilor de riori 10 locuri cu 1 fl., la căile ferate ale statului 15 locuri cu 1 fl. 50 cr. și la fabrica de mașini a căilor ferate ale statului 4 locuri cu 1 fl. diurnă. Petițiile se vor înainta până la finele lui Aprilie.

D-lă Basiliu de Hosda, pictor diecesan în Lugos, s'a logodit cu d-șora Iuliana Tuculin, sora subnotarului din Lugeșu. Cununia se va serba în 27 Februarie n. în biserica gr. cat. din acel oraș.

Cestiunea, care ține adă în încordare întreaga lume civilizată și care se tractează în salonul diplomatului tot cu așa zel și adeseori tot cu atăta nepricepere ca și de profani la paharul cu bere, cestiunea, că ore fi-va războiu, preocupă adă totă viața publică. Fantasia poporului dela țară face în această privință combinațiile cele mai ciudate. Așa se serie din Prejmeră către „Kroust. Zig“, că la tergul anual ce s'a ținut acolo în 2 și 3 Februarie nu se vorbea decât de războiu. Unii dintre cei mai „bine inițiați“ istoriseau cu cea mai mare pozitivitate, că prințul de coronă căletoresc prin țară travestit, ca să studieze dispozițiunea populației și starea țării, așa d. e. nu de mult a fost vădit în Măierușiu ca negustor ambulănt, s'a dus apoi la Feldiara și sera a cerut peste nopte cvartir protosolgăbirului, der în loc de cvartir protosolgăbirul puse gendarmii să aresteze pe streinul negustor ambulănt, care nu voia să se legitimizeze, și să-l escorteze la Brașov. Pe podul Barsei, negustorul își descheia rocul, arată gendarmilor înspăimântat un mare vultur dublu de aur ca semn, că el e — prințul de coronă și pe protosolgăbirul precum și pe lișpanul puse să-i aresteze.

În Baia de Crișiu la 4 Februarie n. a. c. sera pe la 8^{1/2} ore o mână rea a pus foc în nouă clăi de fenu ale comerciantului de acolo Georgiu Beovicu. Pomierii din loc au eșit numai decât la fața locului în frunte cu vetaful d-nul Petru Truța, avocat și deputat, der fiind fenu și timpul uscat, nu s'a putut scăpa nimic. Numai timpul liniștit este d'a se mulțami, că focul n'a luat dimensiuni mai mari. Se dăce, că fenu ar fi fost asigurat. Dauna se urcă peste 300 fl.

Stanley a pornit la 3 Februarie din Cairo, însoțit de vr'o 600 voluntari, ca să libereze pe Emin Bey.

Se serie din Sibiu, că în țilele trecute calfa de căldărură Krisba, de națiune Cehă, a beut în câteva ore în birtul „La lumea nouă“ 19 litri de vin vechiu la 40 cr. litru. Acesta n'a făcut o din vr'un rămasag, ci din deprindere. A plătit 7 fl. 60 cr. și s'a dus din birt fără să se clatine. În Alba-Iulia lucra într'o fabrică la repararea unei căldări și ca să o termine curând, Krisba primea în fiecare zi 25 litri de vin la discreție și le bea regulat fără să dea celorlalți lucrători măcar un centilitru.

Bal-Calicotă arangeză Reuniunea română de gim-

nastică și de cântări din loc în sala hotelului Nr. 1 cu toaletă strictă prescrișă. Stofele comandate anume se pot cumpăra la firmele: M. & L. László și la frații Simay; sunt rugate st. dame a comanda cât se poate mai de timpuriu. Invitațiile se vor trimite cât de curând. Membrii societății brașovene, cari vor fi fost trecuți cu vederea, der li se cuvine invitare, sunt rugați a se adresa pentru primirea invitației la d-nul Ion Lengeru, președintele Reuniunii, în ulița Scheilor Nr. 146 în catul prim. Balul se va ține în sera de 14 (26) Februarie a. c.

In T. Sân. Miclăuș se va ține în fiecare an la 10 Ianuarie ună patrula tergu anuală.

In comuna Gyarmata de lângă Timișoara, păzitorul de nopte Paul Jungen, urmărind pe nise hoți, cari voiau să spargă o prăvălie, fu împușcat de unul din hoți și a doua zi fu găsit mort.

In Sân. Miclăușul turcesc, agricultorul Michael Vas fu omorât de nevastă-sa și de liu-său, din cauza nețelegerilor familiare. Ucigașii, cari aruncaseră cadavrul în fântână, fură areștați și mărturisiră crima.

Alegerea arhimandritului Nectarius Dimitrievič ca episcop al Verșetului a fost întărită de Maiestatea Sa.

„Amicul Familiei“, dăru beletic și enciclopedic-literar cu ilustrații. Apare în Gherla de 2 ori pe lună sub redacțiunea d-lui N. F. Negruțiu și costă pe an 4 fl., pe jumătate de an 2 fl.; pentru România 10 franci. -- Nr. 1; dela 1 Ianuarie conține: La anul nou (poesiă); Strada Carmen Silva (roman) de Theochar Alexi; Tera (poesiă) de Vas. Alexandri; Balăiora (poesiă) de Theochar Alexi; Opera unui om de bine (novelă org.) de Paulina C. Z. Rovinariu; poesile: Oh de câte ori... de V. R. Buticescu; Atăta ani.. de V. B. Muntenescul; Doi ochi, de C. Morariu; În ochii tei copilă, de G. Simu; Flori singuratic, de A. G. Draghicescu. Călătoria împrejurul pământului în opt-zeci de zile; cu o introducere: Rămășagul pe un milion. (Piesă de spectacul cu cântece, danțari, evoluții și intrări, în 5 părți și 15 tablouri, de A. d'Ennery și Jules Verne.) — Noțiuni din economia domestică, d. I. Darius; Convorbiri igienice, de I. Spartală; Șapte valsuri ale vieții (versiune); Femeia-Bărbatul (cugetări și maxime) culesse de I. Aristotel; Diverse; Gicituri; Ilustrațiunea Sappho. — Nr. 2, dela 15 Ianuarie: Din literatura limbilor neo-latine, de Dr. Gregoriu Silași; Strada Carmen Silva (urmare); Opera unui om de bine (urmare); Doine de amor (poesiă) de C. Morariu; Călătoria împrejurul pământului. (urmare); Convorbiri igienice, de Dr. Autonini; Strofe triste (poesiă) de G. Simu; Idila modernă (poesiă cu ilustrație); Fantoma (Schit); Cugetări și maxime, de I. D. Petrescu; Diverse; Florea și femeia (poesiă) de I. G. Holban; Criticastele (ilustrație); Ghicitură. — Nr. 3 dela 1 Febr.: Strada Carmen Silva (urmare); Opera unui om de bine (urmare); Călătoria împrejurul pământului (urmare); La cununia d-rei Valeria Pop cu d. Iulian Popescu (poesiă) de G. Simu; Cugetări și maxime; Fantoma (fine); Păcăliții (poesiă cu ilustrație); Diverse; Virginia Vestelă înmormântată de via (cu ilustrație).

Românii și Albanii din Peninsula Balcanică.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Mezzovo, 16 Ianuarie.

De multe ori s'a agitat nenorocita cestiune a acestor două popore, cari prin numărul și trecutul lor istoric și național merită totă sollicitudinea acestora ce au în mâinile lor destinele Europei.

Prin forța împrejurărilor, cercuți — ca să dăcem așa — de elemente, parte desnaționalizatoare, parte cu veleități de grupare sub același steag, Românii și Albanii sunt puși între ciocan și nicovală, cercând înzadar a face să înțelegă pe acești vecini că dorința lor este de a rămâne pe viitor ceea ce au fost până acum: elemente cu totul distinate în aptitudinile și aspirațiile lor.

Amă mai spus-o și altădată, că ținta acestor două naționalități, cu viață viguroasă întrinele și cu un viitor bine însemnat în cartea națiunilor, nu are ca basă inimiciția cu diferitele populații, fie chiar sporadic răspândite prin Balcani: nu! respectul drepturilor tuturor: etă temelie d'asupra căreia ele vor să ridice în viitor edificiul lor național.

Și cu atât mai mult trebuie să fie convingși de veritatea acestor aspirații omenii politici ai Orientului cu câtă sigură este că numai pe principiul înfrățirii naționalităților din Balcani se mai poate spera la o justă integritate teritorială și națională. Întru atât întru cât Grecii și Slavii din peninsula balcanică vor înțelege

că e bine să respecte secularele drepturi ale Româno-Albanilor — cari naturalmente își vor da mâna în fața pericolului comun — intru atât ei nu vor fi supărați în legitimele lor drepturi și exercitarea lor se va urma în viitor într'unu comun acord, fără a mai fi trebuință de tristele expediente de astăzi.

Nu intră în caracterul nostru de a amenința, cu atât mai mult căci numai prin logica faptelor tindem a convinge pe cei interesați de atitudine ce trebuie să urmeze; deci se nu se ia în nume de rău afirmațiunea că, atât cât Slavii pe d'o parte, Grecii pe d'alta, vor conspira unii și alții contra libertății și conștiinței naționale a Româno-Albanilor, ei vor găsi o opozițiune disperată la aceste poporațiuni vii și viabile, opozițiune, care poate să fiă fatală tuturor în același timp. Căci nu trebuie să se uite, că certele noastre interne, sgomotul ce se face, au deșteptat poftete ce au unii vecini puternici d'a se amesteca în afacerile noastre și atunci în vană vor fi fost sgomotele, în vană tendințele de împăcare și înfrățire, în vană speranțele pentru un viitor curat național. Repetăm încă odată, că înfrățirea este singura soluțiune a chestiunii orientale, căci aspirațiunile de mărire ale unora și altora vor fi, în definitiv cauza pentru care un nou sâmbure se va forma în orient, care va cere deslegarea sa: Albano-Macedonia. *Et nunc crudimini.*

Erau bine convinși de aceste adevăruri indiscutabile aceia, cari și-au pus toate puterile lor a face să se recunoască făcându-și dreptul sacru ce are, recunoșterea, într'unu cuvânt, a naționalității sale, și nu găsim indetulul de semnificative cuvinte ca să le laudăm curajul celor cari au luat inițiativa. Românii Macedonenii cu „Lumina“ și Albanesii imediat în urma lor cu „Drita“ au dat probe că vor să trăiască, și că, pre principii recunoșterii naționalităților, se capete dreptul la cultivarea lor în limba maternă. Să nu se pară curioase cuvintele se capete dreptul, căci atât de orbiți au fost Grecii și Bulgarii în pretențiunile lor, încât și-au însușit dreptul — din nenorocire patronat de împăratul Otomanilor — de a cultiva și pe Români și pe Albanezi în limba lor. Și acumă când făcine a ajuns la convingerea de ce este și ce trebuie să fiă, logică este ore ca Grecii și Bulgarii să se opună curentului Albano-Român? Politic este, din partea lor, de a le nega naționalitatea, numărul și drepturile ce au din vechime asupra părții din peninsula balcanică, care se mărginesc la miadă-noapte cu Balcanii și cu vechia Serbiă, la apus cu Marea Adriatică, la miadă-zi cu golul de Arta, golul Volo și Marea Egee, și la răsărit cu Marea Neagră? De sigur nu, va fi răspunsul acelora, cari cugetă serios la viitorul naționalităților din peninsula balcanică, și cu atât mai energică va fi această denegațiune, cu cât se vor avea în vedere mijlocele în trebuință pentru a se ajunge la scop.

Este tristă, în adevăr, acea sclăvia religioasă și tiranică, pe care o impune patriarhatul Constantinopolitanu supușilor săi spirituali; sclăvia acesta va oțeli inimile acelora ce o suferă și li va face să se rădice cu disperare contra apăsătorilor lor. Ce se va întâmpla, fie-cine lesne o poate prevedea: nu numai că luminarea națională va obliga pe profesorii greci a părăsi comunele româno-albane, dar chiar și preoții din bisericile ortodoxe din peninsula vor fi isgoniți dela altarele pe cari le speculează în folosul ideii panhelenismului seu panslavismului. Și odată goniți din proprietățile româno-albane — căci ale Româno-Albanilor sunt bisericile și veniturile bisericesti, singurele ce mai rămân patriarhiei din Constantinopol — nu vede ore orbitul capu ortodoxu că edificiul patriarhiei trebuie să se prăvălescă în abis, ne mai fiind nimeni care să-l susțină, și rădicându-se — poate — în locul lui edificiul sucursalu al Vaticanului Romei? Nu simte acestu capu bisericesc orgoliosu de bigoția supușilor săi spirituali, că, pe măsură ce el se afundă totu mai mult în marea greșală de a proscrilimbele română și albană din bisericile creștine din peninsula, cu atât tacticii misionari catholici seu protestanți câștigă teren și că într'o bună dimineață se va vedea incungiuurat de un lanț puternic de drepturi câștigate de misionari?... Care va fi atunci situațiunea ce va fi făcutu supușilor săi spirituali? De sigur schisma în sensul cum au făcut o Bulgarii seu uniunea. Iată-lu, der, avisat.

Pe de altă parte, neserișele pretențiuni ale Grecilor, și mai cu deosebire orbirea de a nu simți de unde vine pericolul comun, făcând și mai dificilă situațiunea în Balcani. Colosul Nordului, deși pare a nu fi tocmai în bune relațiuni cu Bulgaria, nu scapă însă nici o ocaziune pentru ca să susțină cauza întinderii dominației slave în Balcani, și — admitându că odată Macedonia și Albania vor cădea sub Bulgari — lucru ce nu se va pute întâmpla decât în urma unor lupte de exterminare — nu vedă ore descendenței lui Pericle că ei vor fi o singură imbucătură pentru lacomul Slav?

Pericolul, deci, pentru Româno-Albani este mare. Este iminentă, este un pericol de moarte.

În fața acestui pericolu Albanesii, cu toate intrigele

și opozițiunea ce au avut dela conaționalii lor vânduți Grecilor, și-au strins rânduile și s'au hotărât să lucreze cu energia desperărei contra tuturor curentelor ce ar tinde să i lovească în naționalitatea lor. Luminându poporul lor, stringându relațiunile de veacuri ce aveau cu Românii din Macedonia, și cerându din partea legiuitului suveran, Sultanul, o mai deapropo apărare a intereselor lor interne, Albanesii și Românii din Macedonia vor merge pe aceeași cale de dezvoltare, opunându unu murd de granit săgeților aruncate de slăbetele mâni ale Grecilor și de lacomele ghieră ale Slavului dela Nord...

În curându vom reveni. — B.

Mulțămîta publică.

Roșia-montană, Ianuarie 1887.

Subscrisul, ca reprezentante alu oficiului parochialu gr. cat. din locu, sunt în placuta pozițiune de a aduce la cunoștința on. publicu nise fapte inbucurătoare indeplinite prin pietatea credincioșilor acestei biserici.

În lipsa mijlocelor materiale simțindu-se la această biserică o mare trebuință de vestiminte sante, s'au aflat unii creștini credincioși din mijlocul nostru, cari n'au întârziat a conlucra din răspuse pentru acoperirea acestei lipse, contribuind cu următoarele sume domni și domnele: Dr. Simeon Cajanu 20 fl.; Eufimia Cajanu, soția, 10 fl.; Simeon Henzelu 10 fl.; Iuliana Almașianu 2 fl.; Iosif Giurca 5 fl.; Ecaterina Giurca 5 fl.; George Ciura 2 fl.; Golgotiu Petru 1 fl.; Alesandru Negru 1 fl.; Stefanu Covaciu 2 fl.; Hiszem Alesandru 5 fl.; Ionu Ciura 1 fl.; Alesandru Mureșanu 1 fl.; Alesandru Ciura 1 fl.; Ioan Suba 1 fl.; Ana Henzelu 3 fl.; Boia Todoru 1 fl.; Nicolae Moldovanu 1 fl.; Alesandru Giurca 1 fl.; Alesandru Ciura 2 fl.; Suci Ana 50 cr.; Tataru Lina 20 cr.; George Ciura 50 cr.; Marusi Emanuelu 1 fl.; Stefanu Ciura 50 cr.; Salvina Moduna 1 fl.; Maria Komaromi 20 cr.; Eugeniu Hocman 1 fl.; Sofia Komaromi 20 cr.; Petreanu Alesandru 1 fl.; Ioan Rusu 1 fl.; Maria Crișianu 1 fl.; Ioan Farkas 1 fl.; Carol Gruber 1 fl.; Carol Henzel 3 fl.; Emanuil Henzel 2 fl.; Rosalia Sasu 50 cr.; Fodina minerala dela St. Maria, troașiu. 20 fl.; Silvia Maioru 3 fl.; Blașianu Pascu 50 cr.; Valeanu Petru 50 cr.; Ioan Mureșanu 1 fl.; Nicolae Deveanu 1 fl.; Giurca Avelu 1 fl.; Franciscu Iawsky 50 cr. George Sabau 2 fl.; Dănilă Moldovanu 50 cr.; Eugenia Golgotiu 1 fl.; Tomasiu Alexandru 1 fl.; Ioan Sabau senioru 2 fl.; Alexandru Giurca jun. 1 fl.; Benjaminu Golgotiu 1 fl.; Alexandru Almașianu 2 fl.; Guirca Simeon 1 fl.; Ciura Nicolae 1 fl.; Marianu Ioan 1 fl.; Moduna Alesandru 1 fl.; Drumasiu Augustinu 1 fl.; Drumasiu Nicolae 1 fl.; Ciura Candinu 2 fl.; Henzelu Terezia 2 fl.; Moldovanu Ioan 1 fl.; Iuliana Babutu 2 fl.; Hebedeanu Stefanu 1 fl.; Georgiu Lörincz 50 cr.; Samuilu Ianky 1 fl.; Iosif Drumasiu 1 fl.; Franciscu Sabau 2 fl.; Iustina Ciura 1 fl.; Tomasu Foltin 2 fl.; Florentina Șuluțu 1 fl.; Iustina Albini 2 fl.; Tulia Prurer 50 cr.; Petru Seitu 1 fl.; Ciura Petru 50 cr.; Ircanu Ioan 1 fl. Suma 156 fl. 10 cr.

Din această sumă s'au procurat trei rându de vestiminte bisericesti, a căroru prețu cu porto postală a fostu 130 fl. 63 cr.; două candelabre de bronzu cu 25 fl., er restul de 47 cr. a trecut la cassa bisericeii.

Pe lângă aceste contribuții stim. d-nu Dr. S. Cajanu și prea stimata-i soția au dăruit bisericeii din locu unu felon cu toate cele înțetore de elu, în prețu de 120 fl. v. a. Acestu din urmă este atât de elegant, încâtu poate servi ca una din cele mai frumoșe podobe nu numai pentru o biserică opidană ca a noastră, ci chiar și pentru o catedrală. Au mai dăruit acestei biserici stim. d-nu Iosif (Giurca o cădelniță (tribulu) de argintu de Alpaca procurat cu 12 fl.; poporeana Letitia Lepedeanu unu stichariu de șifonu, giolgiu, în prețu cam de 8 fl.; stim. d-nă Victoria Henzelu o masariță — covor — de lână, vâpsită în valoare cam de 5 fl.; stim. d-nă Iuliana Babutu o superpelită — cămașă scurta — în valoare cam de trei fl.; on. d-nu Georgiu Cosma unu chivotu (ciboriu) de bronzu intraurit, procurat cu 10 fl. 95 cr. v. a.

Toate aceste fapte nobile creștinesci s'au săvârșit dela 8 Augustu a anului 1886 în coce fiind ele eflusul inocenței și sincerei bucurii a poporului gr. cat. din locu, căruia nu i s'a mai datu ocaziune pentru a ave o astfel de bucurie de cându prin stăruința parochului și protopopului S. cav. de Balint și ajutorul insemnat material al lui Ionu Babutu, se făcuse unu clopotu acestei biserici. Subscrisul, ca reprezentant alu oficiului parochialu, imi tinu de sântă datorință a aduce cea mai sinceră mulțămîta tuturor contribuitorilor, și mai în specialu stimatului d-nu Dr. S. Cajanu, care pe lângă donațiunile și contribuțiunile sale atât de marimioșe, nu a întârziat a-și face datorința de curatore primaru și cu cuvântul, indemnându pe toți la ajutoarea santei bisericeii. Ca directoru alu școlii elementare gr. cat. din locu, nu pot a nu exprima sincera mulțămîta d-lui Dr. Cajanu și pentru împărțirea de manuale în prețu de 10 fl. între copii șraci dela această școlă, ajutându astfelu foarte multu învățământul în școlă noastră, carea simțea această lipsă.

Amintesc de-o camdată numai atata, nefiind încă timpul potrivit pentru a aduce la cunoștința on. publicu toate faptele acestui generosul bărbat făcutu pentru școlă noastră. Cred că faptele vor mărturisi mai bine decât cuvintele, și de aceea rog pe on. cetitori, cari își vor mai aduce aminte de o corespondență din „Gazeta“ datată din locu, luna Octomvre 1886, să le compareze cele de aici cu cele de acolo, și apoi să judece cu imparțialitate despre adevărata celor comuncate acolo.

Ioan Maioru.
parochu gr. cat.

Ultime sciri

Berlinu, 7 Februarie. — „Gazeta Coloniei“ vorbindu despre eventualitatea unui războiu dice că, în casul când Germania ar fi atacată de duoi, ar pute să ceră nu numai ajutorul Austriei, ci încă acela alu altor State și acesta în virtutea unor tratate încheiate. În sferile politice se crede că „Gazeta Coloniei“ a voit să vorbescă de Italia și de România.

Londra, 7 Februarie. „Morning Post“ dice că principele de Bismarck, în convorbirile sale, manifestă neîncrederea sa în privința afirmărilor pacifice ale Franciei.

Berlinu, 8 Februarie. „Corespondența rusă“ dice că diarul „Novosti a primitu din Bulgaria următoarea telegramă: „D. Stoianof caută a dobândi concursul Regelui Serbiei în scopu d'a provoca o război în Macedonia.“

—x—

Berlinu, 8 Februarie, (cale indirectă). Se respândesc vorba că principele de Bismarck ar avea intențiunea d'a cere, peste câteva zile, prin intermediarul comitelui de Munster, ambasadoru la Parisu, esplicării guvernului francesu în privința baracelor clădite de curându la hotarele graniței spre Germania. Se pretinde că principele de Bismarck, în numele guvernului germanu, va cere dărîmarea acestor baracc.

—x—

Berlinu, 8 Februarie. — „Corespondența rusă“, care apare aici în limba germană, afirmă că în cercurile naționale din Moscova există convingerea că un războiu între Franța și Germania este iminent.

—x—

Constantinopolu, 8 Februarie. — Se dice că Pôrta ar fi primitu din Belgradu scirea că Serbia și România pregătesc unu proiectu de alianță ce este patronat de Austria și că aceste două state înarmeză repede. Din altă parte se afirmă că România ar negocia aici cu Rusia în vederea unei ocupări eventuale a unei părți a Bulgariei de eătră trupele române. Aceste sciri contradicțore suntu privite ca neîntemeiate.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

PARISU, 9 Februarie. — Camera a votat fără dezbateri 116 milioane franci pentru armată și marina de războiu.

BRUXELA, 9 Februarie. — Ministrul de finanțe a depus în cameră proiectul de lege, prin care se cere unu creditu de 49 milioane pentru scopurile armatei.

ROMA, 9 Februarie. — În ședința camerei, ministrul Depretis împărtași, că a demisionat cabinetul din cauza situațiunei parlamentului.

DIVERSE.

Încă unu candidat la tronul Bulgariei. — Unu nou candidat s'a descoperit de astă dată în modesta personă a unui principe Alexie Strachimirski. Precum anunță o foia vieneză, între unele sciri sosite președintelui camerei deputaților austriaci Dr. Smolka, era și o petițiune franțuzescă sosită din Rusciucă a unui principe, Alexie Strachimirski, care face în totă forma rugarea, ca președintele să aducă la cunoștința corpului deputaților austriaci candidatura sa la tronul Bulgariei. Rugarea a fostu trimisă — precum anume merită a fi observat — nefrancată și președintele Smolka trebuie să plătească 50 cr. amendă. Principele Strachimirski descrie în petițiunea sa mai înteu trista stare a părăsitei Bulgarie și pericolele anarchiei, cari amenință țera. Acestă stare fără de domitoru, infricoșată trebuie să ia unu sfârșit, și elu, care de aproape 6 ani se indeletnesc cu gândul a-și însuși demnitatea de principe bulgaru, pășescă acum cu candidatura sa înainte parlamentului austriacu. E de 28 ani nensurat, s'a adencit în timpul anilor săi de școlă în studii comerciale și financiare. Promite chiar a se însura, pentru că s'ar simți datoru ca principe a îngrijii pentru urmași. Pentru 6000 fr. pe anu ar fi dispus a ocupa locul „Speru“, stă scris în curiosul act, a deveni unu vrednicu urmașu alu principelui Battenberg și a face țera fericită, pe care o iubescă atât de multu. Dacă își reușescă d-tale d-le președinte a câștiga corpul deputaților pentru candidatura mea și decă Austria o admite, atunci vor fi și les autres grandes puissances (celelalte mari puteri) de acord. Rămân alu d-vóstru sinceru devotat principe Alexie Strachimirski.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 8 Februarie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aur, Bonuri croato-slavone, Despagubire p. dijma de vin, etc.

Cursul pieței Brașov

din 9 Februarie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Bancnote romănesci, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Importantu

pentru

proprietari de domenii și păduri!

Cu măsurarea geometrică, precum și eventualu cu esoperarea de planuri economice pentru moșii mai estinse și păduri se însărcinează cu prețuri eține

Friderick Schunn.
Sibiu, Rossplatz Nr. 7.

Licitatiune de padure spre taiare.

Din padurea dominiului Csicsó-Keresztur, proprietatea fondului nostru de stipendie, se voru vinde după planul de economisare în „Costa viei“ 27 jughere padure de 48 ani, de betrană, etc.

Vadiulu va trebui să corespundă numărului jugherelor la 80 fl. și va trebui să fiă 10% a prețului padurei, la care va reflecta imbiatorulu oferte sigilate timbrate și provădute cu acestu vadiu făcute în scrisu, se voru accepta până la începerea licitațiunei cu gura, etc.

Informațiuni mai detaiate se dau aici în orele oficiose.

Din ședința comisiei administratōre de fondurile scolastice centrale districtuale.

Năseudū, 19 Ianuarie 1887.

Președintele: Ionu Ciocanu. Secretarul: Ioachimu Mureșianu.

L a t t a m :

Besztercze, 1887 1/2.

Br. Bánffy Dezső, főispán, kir. biztos.

1-3

8879/1886. t. k. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Nicolae Avram végrehajatonak néhai Avram Bucur hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a brassói kir. törvényszék (Zernesti kir. járásbíróság) területén lévő Holbák község határán fekvő a holbáki 1 számú tjkben felvett 1.46/1, 150, 176, 167, 168, 1026 a/2, 1027 a/2, 1028a/2, 1038, 1039a/a, 1040, 1042, 1071/1, 1073, 1074/1, 1040, 1049, 1274 és 1378 hrszamu fekvőkől végrehajtást szenvedő jutalékára az árverést 447 fr. 50 kr. ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, etc.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1886. December hó 4-ik napján.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Deési, h. elnök.

Udvarnok, hj.

Mersulū trenurilorū

Valabilū dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predealū-Budapesta, Budapesta-Predealū, Teiușū-Aradū-Budapesta, and Budapesta-Aradū-Teiușū. Each section contains a grid of train routes, times, and prices for various stations.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grōse.